

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....นางสาวอารีย์ วงศ์อนุ.....รหัสบุคคล.....011420.....

เบอร์โทรภายใน..4050.....เบอร์โทรมือถือ0990342577..... Email Address. Aree11@outlook.com.....

หน่วยงาน...หน่วยบริการพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน.....

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด).....ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์.....

*ชื่อ-สกุล.....อารีย์ วงศ์อนุ..... รหัสบุคคล.....011420.....

(ผู้ที่รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง แล้วฉันจะเลือกอะไรได้บ้าง

ในชีวิตของเรา เราเคยบอกตัวเองได้ว่า เราสามารถกำหนดชีวิตของตัวเองได้ อยากเรียน / ความสนใจ/ ความถนัด เป็นต้น แต่เราปฏิเสธพื้นฐานของแต่ละคนไม่ได้ ที่เกิดมาบนพื้นฐานที่ไม่เหมือนกัน ความพร้อม ฐานะการศึกษา พื้นฐานครอบครัว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดชีวิตของเราทั้งสิ้น

สายลมฤดูกาลก็ผ่านแล้วผ่านไป ฉะนั้นยังคงทำงานเป็นพยาบาลเยี่ยมบ้าน ที่เป็นคำคุ้นเคยที่เจ้าหน้าที่ด้วยกันเองเรียกขาน คำว่าเยี่ยมบ้าน ความหมายคงตรงตัวถ้าหากมองผิวเผิน แต่ฉันทำงานมา 6 ปีแล้ว ในงานแห่งนี้มันช่างมีหลากหลายความหมาย ไม่ได้ตรงตัวเหมือนที่ใครเขาคิดกัน ฉันเขียนบทความเรื่องเล่าเร้าพลังมาหลายปีแล้ว ไม่มีเรื่องไหนที่รู้สึกปวดใจ สะเทือนใจเท่าเรื่องนี้

นวนิพันธ์ 14 เป็นบ้านที่ฉันได้รับเคส บ้านหลังนี้มีผู้ป่วยชายไทยวัย 43 ปี เขายังคงเป็นที่พึ่งให้กับครอบครัว อนาคตต้องหยุดลง ด้วยเหตุการณ์ไม่คาดคิด ตับ...เสียงเหมือนอะไรกระทบกับพื้น คุณกานดาซึ่งเป็นพี่สาวได้วิ่งเข้าไปดูตามเสียงนั้น ภาพที่เห็นคือน้องชายของเธอนอนพุงอยู่กับพื้น เขาถูกนำส่งตัวไปที่โรงพยาบาลเป็นการเร่งด่วน แพทย์วินิจฉัยเป็นโรคเส้นเลือดในสมองแตก ต้องได้รับการผ่าตัดเป็นการเร่งด่วน การตัดสินใจต้องเป็นการตัดสินใจของทุกคน แน่นอนคุณกานดาเป็นพี่สาวคนโต ยังไม่ได้แต่งงาน ในครอบครัวมีกันอยู่ 3 คน คนไข้เป็นคนสุดท้อง น้องชายคนกลางแต่งงานมีครอบครัวแล้ว อำนาจการตัดสินใจจึงเป็นของคุณกานดาโดยปริยาย การตัดสินใจก็มีสองทางเลือกเสมอ คุณกานดาเล่าให้ฟังด้วยสีหน้าเครียด หลังจากได้ฟังคำชี้แจงจากแพทย์เจ้าของไข้ “ถึงมันจะ 50/50 แต่จะทำให้ทำได้ มันก็ยิ่งดีกว่าไม่ทำอะไรเลยไม่ใช่เหรอ จะปล่อยให้น้องตายได้ยังไง” นี่คือการพูดของคนที่พี่สาวที่ไว้ใจกับคนในครอบครัว ก่อนที่เธอจะลงมือผ่าตัด... หลังการผ่าตัดในวันนั้น เหมือนฟ้าเปลี่ยนสี ท่ามกลางความขัดแย้งของความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ประกอบกับผลการผ่าตัดของผู้ป่วยและอาการผู้ป่วยนั้น แม้สามารถยื้อชีวิตผู้ป่วยได้ก็จริง แต่...เขากลับกลายเป็นผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อีกต่อไป น้ำตาที่ไหลลงเปลือกตาของคนไข้ เมื่อฉันได้ไปเยี่ยม มันได้บ่งบอกว่าเขาได้รับรู้เรื่องราวทุกอย่างที่พี่สาวทำให้ คุณกานดากลายเป็นทุกอย่างให้น้องชาย และได้รับแรงกดดันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่ต้องกลายเป็นคนที่ตัดสินใจผิดพลาดจากคนในครอบครัว “แล้วฉันจะเลือกอะไรได้บ้าง”

ตลอดระยะเวลาที่ได้เป็นพยาบาลเจ้าของไข้ของคุณกานดา ฉันรับรู้ได้ทุกอย่าง ทั้งความอัดอั้นในใจ ความเสียใจในความรู้สึกผิด เธอก้มหน้าก้มตาดูแลคนไข้อย่างไม่รังเกียจ แกร็บค่าใช้จ่ายที่นับวันยังมีมากขึ้น ลาออกจากงานอันเป็นที่รัก (รับราชการครู) ละทิ้งซึ่งความสุขของตัวเองที่จะได้ไปท่องเที่ยวหาความสุขตัวเอง ในวัยป็นปลายชีวิต ฉันได้แต่ส่งกำลังใจ ปลอดภัย และหาแหล่งประโยชน์ที่จะพอช่วยเหลือผู้ป่วยได้บ้าง

หากตั้งคำถามชวนคิดว่า ระหว่างคนไข้กับผู้ดูแลใครจะมาก่อนกัน แน่นอนทุกคนคงอยากให้คนไข้เสียชีวิตไปก่อนด้วยเหตุผลหลายๆ ประการ แต่ในความเป็นจริงไม่ใช่ ฉันได้รับข่าวร้าย คุณกานดาจากไปด้วยอาการสงบที่บ้านด้วยอาการเส้นเลือดในสมองแตก ซึ่งเป็นโรคเดียวกันกับน้องชายเธอ เป็นสิ่งที่ฉันตกใจมาก แล้วน้องชายของเธอจะอยู่อย่างไร...คือคำถามแรกที่เกิดขึ้นในหัว แต่หากคิดไปแล้ว ในความโชคร้ายมันก็ยังต้องมีความโชคดีเกิดขึ้น.....ฉันคิดอย่างนั้น จากกรณีคุณกานดา ทำให้ฉันคิดขึ้นมาว่า อาจจะมีเหตุการณ์หลายอย่างในชีวิตของเราที่เราไม่ได้สามารถเลือกอะไรได้มากมาย แต่การเลือกและตัดสินใจให้ดีที่สุด เคารพในการตัดสินใจของตัวเอง แม้ผลที่ออกมาจะไม่ได้ตั้งใจ หรือรู้สึกไม่สมหวัง มันก็คือสิ่งที่มีคุณค่า ที่จะทำเราภาคภูมิใจในตัวเอง ฉันเชื่อว่า

คุณกานดา ตลอดระยะเวลาที่เธอทุ่มเทดูแลผู้ป่วยไม่ได้มีแต่มุมทุกข์กายเท่านั้น เธอยังมีมุมสุขใจอยู่ด้วย แวตารอยยิ้มที่ถ่ายทอดออกมาให้เห็นผ่านคำพูดที่นั่น “อ้วนท้วน กินเก่งจังนะ” เธอก็คลี้อยออกมาฉันยังจำได้ดี

“แล้วฉันจะเลือกอะไรได้บ้าง” จากสถานการณ์ปัจจุบัน วิชาชีพพยาบาลอย่างเราตอนนี้ เพื่อนร่วมวิชาชีพเองก็คงกำลังเหนื่อยล้าและสับสน จากสถานการณ์โควิด-19 ที่แสนยาวนาน บางคนไม่ได้กลับบ้านอันเป็นที่รักมายาวนาน หลายคนกำลังตั้งคำถามว่าฉันเลือกอะไรได้บ้าง ฉันอยากจะมีชีวิตเหมือนคนอื่นๆ ได้กลับบ้านตรงเวลา มีวันหยุดก็ได้กลับบ้าน...ในสถานการณ์ที่เราไม่สามารถเลือกอะไรได้มากมาย การเลือกให้กำลังใจตัวเอง น่าจะสำคัญมากที่สุด มองเห็นจุดที่สุข ให้มากกว่าจุดที่ทุกข์ มองความสุขจากสองข้างทางที่เรากำลังก้าวผ่านในแต่ละวันอย่างมีความสุข ชีวิตการเป็นพยาบาลเยี่ยมบ้านของฉันจึงมีมิติที่หลากหลายไม่ว่าจะสุขและทุกข์ ฉันก็จะได้กำลังใจและแง่คิดดีดีจากงานที่ฉันรักเสมอ ขอขอบคุณค่ะ....

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....

สังกัด.....

วัน / เดือน / ปี